

KOIVISTON viesti

Nro 4 Huhtikuu 2016

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Tiijät sie?

Nykytilantees o täs maas alkant esiintyy vaatimuksii rajjoi sulkemiseks. Ajatusha ei oo mitekää uus. Onha niitä rajjoi sulettu millo mistäkii syyst.

Suure Vennäimmaa itsevaltias Pietar I, ketä Suurekskii o sanottu, halus avata ikkunat läntee, kääntää maan katseet Eurooppaa, perusti Neva-joe suul Pietari kaupunggi 1700-luvu alus. Siinthä ol koivistolaisil sojavaara kasvamine liäks kyl suurta hyötyyky yli kahekssajaks vuuveks. Miu isoissäiki, "Patala isä", Malakias Leipäsäkkii kuletti Pietarii kaikellaista tavaraa suurkaupunggi rakentamiseksi ja toi takasii tullessaa sielt sit viljaa sum muuta. Äitiki ol mukana tyttön olles. Mut sit Vennäi kansa kyllästy Nikolai II:e asjoi hoitoo ja alko kapinoimaa. Isoissäi ol justii ehtint myyvvä laivaan ja "tallettant" kertyneet ruplat turvaa tyynyliina sissää, ni rajat sulettiiki yht'äkkijää. Vennäi rupla mänetti kokonaa arvoon Suome puolel rajjaa, ja Patala isäl jäi vaa pelkkää paperii tyyny täytteeks.

Raja sulkemine tapahtu äkkijää ja tiukal otteel: merekulku pysähty vähäks aikaa kokonaa. Aluks vaa yks ainut laiva pääs mänemää Vennäil. Tiijät sie ja taijatkos sannoo, et mikä alus se ol ja kene laiva? Mist syyst se onnistu lähtemää Koivistolt? Jos tiijät, ni ilmoita tietois Viestil, kerro mist sen tiijjon sait ja paa nimmeis mukkaa, ni katsotaa sit, et ollaaks myö kanssais yhtä mieltä.

Martti Piela

Porvoo, Koivisto-juhlien kaupunki

Kirkonmäki

Martti Piela

Alustavien suunnitelmien mukaan alkaa Koivisto-juhlien toisen, sunnuntaipäivän päiväjumalanpalvelus tällä kertaa klo 10.30, eikä jo kymmeneltä.

Porvoossa on tuolloin suomenkielisen seurakunnan kesän viimeinen rippilasten konfirmaatio, joka tilaisuus alkaa klo 10. Ja koska tuomiokirkko on nuorten rippileiriläisten käytössä, pidetään koivistolaisten jumalanpalvelus viereisessä, pienemmässä puukirkossa, Pikkukirkossa.

Pikkukirkko rakennettiin alunperin suomalaisen seurakuntaväen käyttöön jo 1600-luvun puolivälissä, mutta venäläiset polttivat sen 1708. Se rakennettiin kuitenkin uudelleen jo 1733. Kaupunkiin on poltettu vuosien saatossa ainakin viidesti - milloin ovat asialla olleet tanskalaiset viikingit, milloin venäläinen vainolainen on kurittanut kaupunkia, toisinaan on kaupunki tuhoutunut tavallisessa tulipalossa. Pahin onnettomuus v. 1760 tuhosi kaupungin 293 talosta 202. Pikkukirkon viereisen kiviäidan takana oikealla puolella, kadun toiselle puolella on tumma punamultainen puurakennus, jossa Porvoon valtiopäivien aikana kokoontuivat talopoikaissäädyn edustajat.

Kivisen tuomiokirkon paikallakin on alkujaan ollut puinen kirkko, joka on poltettu 1200-luvun lopussa. Kuvassa vasemmalla näkyvästä ovesta sisään asehuoneeseen astuttaessa voi oikealla havaita suuren kivilaatan, joka on toiminut alttaripöytänä. Laatta on peräisin v:lta 1422, mutta jo edellisellä vuosisadalla on tällä paikalla ollut kivistä rakennettu, alun perin pienempi kirkkorakennus. Porvoon suurseurakunta on alun perin ulottunut Kymijoelta Kirkkonummelle asti. Tuomiokirkon aseman kirkko sai Ison vihan päätyttyä Uudenkaupungin rauhan (1721) jälkeen, kun Viipurin piispa Johannes Gezelius Nepos valitsi piispanistimensa paikaksi Porvoon.

Viimeisin kirkkoa kohdannut onnettomuus tapahtui toukokuun lopulla v. 2006, jolloin nuori tuhopolttaja syytti kirkon äskettäin korjatun ja tervatun paanukaton tuleen. Tuolloin m.m. kattokruunut putosivat lattialle ja urut kärsivät suurta vahinkoa. Palo uhkasi jopa koko historiallista Vanhaa kaupunkia.

Tuomiokirkko

Synnyinkirkko kansakunnan, katedraali Neitsyen. Muistomerkki valtakunnan, paikka piispanistuimen.

Kirkko keskiaikainen, kirkko kasteen, kirkko häiden. Kirkko harmaakivinen, kirkko Porvoon julistuksen.

Nyt suree Porvoo kirkkooaan, valittaa kanssaan koko maa kohtaloa Herran temppelin, tekoa itkee nuoren vandaalin.

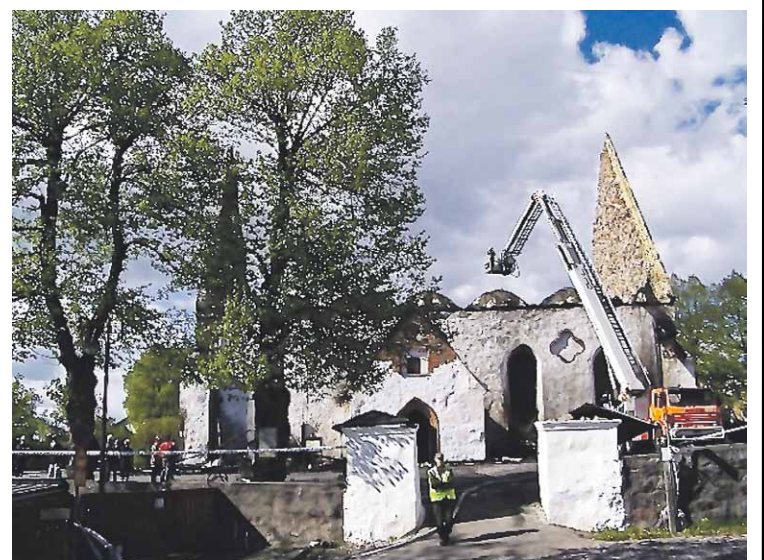
tiistai, 30. toukokuuta 2006

Samantyyppistä ja pahempaaakin tuhoa teki vainolainen esimerkiksi Suuren Pohjan sodan aikana, jolloin kirkon seinillä riippui vielä parisensikymmentä aatelisvaakunaa. Maailmansodan aikana katon läpi pudonnut pommi teki lattiaan valtavan kuopan, jota jouduttiin täyttämään kymmenillä kuormilla hiekkaa.

Kirkkojen välissä seisovassa kellotapulissa on alun perin ollut viisi eri suuruista kelloa. Keskimäistä ja suurinta niistä kutsutaan nimellä Stålhandskin, koska sen on kirkolle lahjoittanut (1643) hakkapeliittain päällikkö kenraali Torsten Stålhandske, joka taisteli Kustaa II Adolfin joukoissa Lüzenin taistelussakin. (Monet lukijoista ovat varmaan nähneet hänen hautamuistomerkkinsä Turun tuomiokirkossa.) Aatelisilla, jotka usein saivat kiittää kuningasta aatelisarvostaan ja valtavista omaisuuksistaan taistelutuaan "kuninkaan ja maan kunnian puolesta" jatkuvissa sodissa, joita suurvalta-Ruotsi kävi niin idässä kuin etelässäkin. Näiltä retkiltä he toivat sotasaaliina arvoesineitä. Tällainen on m.m. Porvoon kirkolle Pommerin käskynhaltijanakin toimineen ja Tukholman Riddarholmin kirkkoon haudatun porvooolaisen kenraalimajurin Arvid Forbiuksen lahjoittama hopeinen Sifridus-kalkki. Malja on sisäpuolelta kullattu. Sitä pidetään niin arvokkaana, että säilytetään pankkiholvissa. Aika ajoin se tuodaan kirkkoon seurakuntalaisten nähtäville. Minäkin olen nähnyt sen kaksi kertaa. Lati-

Porvoon Pikkukirkko ja kellotapuli (Kuva M Piela)

Porvoon Tuomiokirkon palo 2006 (Kuva M Piela)

nankielinen kaiverrus sen kyljessä kertoo, kuka sen on valmistanut ja että se on peräisin Westfalenista, Osnabrückin tuomiokirkosta. Ei kuitenkaan läheskään vedä vertoja Kustaa III:n Koivistolle lahjoitettulle kultaiselle kalkille.

Kirkon lattian alle on ollut haudattuina useita aatelisia. Alempia aatelisia ja tavallisia porvooolaisia on haudattu kirkon ympärillä olleelle hautuumaalle. Niinpä kerrotaan, että Narvassa syntynyt ja Porvoossa Hommanäsin kartanonherra kuollut sissilegenda Tapani Löfvingin hauta on sijainnut ulkona ase-

huoneen nurkassa kasvaneen pensaan alla. Kun kirkon lattian alle haudatuista alkoi olla terveydellistä haittaa, ja kun ulkona sateiden aikana haudoista esiin tulleet luut alkoivat vaivata kaupunkilaisia alempana nykyisellä Museotorilla asti, niin aatelisten haudat siirrettiin pormestari Holmin kanssa tehdyn maanvaihdon yhteydessä joen toiselle puolelle omiin kappeliin, ja alueelle perustettiin uusi hautausmaa v. 1789. Siellä on nyt myös monen Koivistolla syntyneen ja heidän jälkeläistenkin viimeinen lepopaikka.

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Kieli on koti

Luen kaikkea. Ahmin jokaisen suomenkielisen sanan, jonka kirjojen sivuilta löydän. Kirjoittelen jotain itsekin. Minusta on mahtavaa, että kirjojen kautta pääsee tapaamaan erilaisia ihmisiä, käymään erilaisissa paikoissa, ajattelemaan uudella lailla. Nuoruuteni oivallus oli: Ollapa näyttelijä, saada elää monta elämää. Ollapa kirjailija, määrätä kohtaloita.

Periytyykö into lukemiseen, ja kirjojen valtavaan maailmaan? Tyttäreni lukee, mutta poikani ei. Äitini kertoi, ettei olisi nuorena halunnut muuta kuin lukea, lukea ja lukea. Toisaalta tiedän ihmisiä, joiden mielestä lukeminen on ajan haaskausta, varsinkin kuvitteellisten romaanien.

Rakastan kirjoja myös esineinä. En halua lukea e-kirjoja tietokoneelta vaan haluan käänneillä sivuja, tuntea paperin, antaa silmien liukua kauniisti soljuvilla riveillä. Toinen isoäideistäni oli kirjansitoja, rakastikohan hän kirjoja myös käsillään? Minusta on mukavaa järjestää kirjahylly milloin sisältöjärjestykseen, milloin tärkeysjärjestyksen, kerran jopa värijärjestykseen. Minusta upporigas on se, jolla on asunnossaan kirjasto-huone.

Penttilän kylän neiti Hilma Kaukiainen oli paitsi käsityön opettajatar, myös Kaukiaisten lastenkirjaston perustaja ja ylläpitäjä. En tiedä ketkä kaikki kirjaston kirjoihin pääsivät käsiksi, mutta luulenpa että kymmenet lapset ja nuoret ovat kyseisen kirjaston kirjoja ahmineet. Vielä myöhemmin saimme joululahjoiksi niteitä Hilma-tätin kirjahyllystä. Rakkain ja tärkein näistä kirjoista on kuitenkin lastenkirjaston alkuperäisestä kokoelmasta lopulta perimäni Peloton tyttö, viesti ja kannustus sukupolvien takaa.

Tulevan kesän kotiseututretkillä käykää morjenstamassa 1557 rauhanneuvotteluista palaavan ja paikalla menehtyneen Agricolan muistokiveä Kuolemanjärvellä. Koiviston nuorisoseura on kiven sinne 1900 pystyttänyt. Lähettäkää hiljainen kiitos sinne jonnekin. Vaikka olisi maailmalla maaton, eikä puhekaan aina luistaisi, niin mielen kieli meillä jokaisella on.

Hartaast'

Kevättä ilmassa

”Katso, minä teen uutta, nyt se puhkeaa taimelle. ettekö sitä huomaa? Niin, minä teen tien korpeen, virrat erämaahan” (Jes. 43: 19)

Joutsenet sen kuuluttavat! Tänään kolmekymmentä viivasuorassa rivissä, yhtä pitkä turvaväli jokaisella lensi talomme yli. Huuto kiiri ympäri kylää. Viidenkymmenen ryhmissä Porvoonjoessa Onkimaan kylän kohdalla varmaan parisataa. Ihana keväinen näky.

Joka kevät sama ihme. Kuollut luomakunta herää uuteen eloon. Sirkutusta pesäkoloissa. Pitkään poissaolleet äänet palaavat pihapiiriin. Sipulikukkien tikkuja nousee pintaan. Lumi poistuu ja maa odottaa muokkaaansa. Haravat kaivetaan esiin. Näitä temppuja ei viisas ihminen osaa. Jumala luo uutta. Jumala antaa toivon. Jumala siunaa kylvön, taimet ja kasvun. Hän antaa kevätsateen. Mutta ennen kaikkea, Hän antaa auringon.

Tämä ajallinen kevät elvyttää myös väsyneen ja tymeäksi käyneen mielen. Vanhakin löytää uusia mahdollisuuksia. Pienet harmaat solut alkavat matkia Luojan hyviä tekoja. Ikkunat pestään, piha siivotaan. Lähtökohtana Pääsiäinen, Ylönousemus-aamu.

”Aurinkomme ylönnousi, paistaa Voittovuorella”. Leonard Typpö käyttää Korkean Veisun vertauskuvia virressään. ”Aurinko on ristin päällä valkea ja punainen”, tarkoittaa, että Kristus on rakkaudesta punainen ja viattomuudesta valkoinen ja samalla esimerkkinä meille siitä, miten oikeasti sydämiä valloitetaan.

Epätoivon, vihan ja vainojen maailmassa kevään viesti on todella tärkeä. Usko, toivo ja rakkaus ovat ne aseet, joita jokaisen pitäisi käyttää päivittäin. Ja viedä kevään voiton sanomaa niin kuin joutsenet ääneen, jopa huutaen.

Psalmin 8 kirjoittaja mittaa ihmisen arvoa: ”Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut. Niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen. Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal’olennon, ja seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella” (Ps. 8: 4-6). Meidän uskontomme ihmiskäsitys pohjautuu tähän ajatukseen: Ihmisen arvo on siinä, että Jumala rakastaa häntä!

Jumala antaa meille kevään, iloitkaamme siitä.

Kevätterveisin Valma Luukka.

Hilkka Annikki SÄRKIJÄRVI

o.s. Karppinen

s. 3.9.1921 Helsinki
k. 12.2.2016 Espoo

*Koivisto, Koivisto, tuuli jos viekin
purteni suureen maailmaan,
Koiviston rantaa, merta ja santaa
unboita mie en milloinkaan.*

(K.T.Mannonen)

Kaivaten ja kiittäen

Jouni ja Leena

Jukka

Jaakko

Jyri ja Sirkka

Joona

Juha ja Mervi

Siunaus toimitettu 22.3.2016 Otaniemen kappelissa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Mirja Maria JOKINEN

o.s. Lahtinen

* 18.5.1930 Koivisto
† 15.2.2016 Mäntsälä

Rakkaudella kiittäen ja kaivaten
Hannu

Sinikka, Markku ja Tiia
muut sukulaiset ja ystävät

*Kukat pihalla oottaa hoitajaa,
linnut myöskin kuulijaa.
On hoitaja poissa, kuulija myös.
On jäljellä enää vain kättesi työ.
Sait kauneimman, ihanan uuden
maan, jäämme Sinua kyynelin
kaipeamaan.*

Siunaus on toimitettu läheisten läsnä ollessa 19.3.2016.
Lämmin kiitos osanotosta.

KOIVISTON viesti

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan. Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista. Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa. Liikeilmoitukset 50 snt/ppm
Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm

ISSBN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitettun

ilmoitusmateriaalin tulee olla

toimituksessa viimeistään lehden

ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

Riikka Salokannel,

Riihelänkatu 28, 15810 Lahti.

Aineisto palautetaan vain jos mukana

on postimerkillä varustettu

palautuskuori osoitteineen.

Koiviston Viesti toimitus, 0400 780 398

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 32e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 12e.

Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja

kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla

www.koivistolaiset.net, jossa myös

tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehden postituksesta Pohjoismaihin veloitetaan +3 e/vuosi ja muualle Eurooppaan +8 e/vuosi.

Pankkiyhteys:

Nordea FI46 1091 3000 3058 80

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 040 5761 464

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

Kuvat Koivistolta jälkipolven silmin

Valokuvanäyttelystä Viipurista Koivistolle 1293–2015 jäi päällimmäisenä mieleen kaksi asiaa:

Koiviston hiekkarannat ja historia. Kauniit pitkät hiekkarannat tuntuvat olevan erottamaton osa Koivistoa.

Oli Koivisto esillä sitten vanhemman polven muistoissa tai valokuvanäyttelyssä, saavat sen rannat aivan erityistä huomiota. Olen kerran käynyt Koivistolla ja sen reissun pääasiallinen tarkoitus taisi ainakin itselleni olla Penttilän rantaan, josta niin paljon olen kuullut, pääseminen. Valokuvanäyttelyn kuvia katsellessani ja omaa matkaani muistelllessani ymmärsin, miksi Koiviston rantoja niin lämmöllä muistellaan. Ei ole yhtä tai kahta komeaa Koiviston rantaa, jotka olisivat ylitse muiden. Niitä on useita ja ne muodostavat ainutlaatuisen kokonaisuuden. Itselleni ei ainakaan tule mieleen ainuttakaan paikkakuntaa nyky-Suomessa, jossa hiekkarantoja olisi samassa mittakaavassa kuin Koivistolla.

Koiviston ja Viipurin historia oli näyttelyssä hyvin esillä. Kuvat Viipurin linnasta, 1700-luvun kaduista ja muista

historiallisista rakennuksista olivat kuin suoraan keski-eurooppalaisen kaupungin matkailumainoksesta. Pariin kuvaan Koivistolta oli piirretty historiallisia hahmoja. Toisessa oli kuvattuna viikinkejä ja toisessa novgorodilaisia kauppiaita. Oli kiehtovaa kuvitella, kuinka samoilla paikoilla, joista oman isoäidin jutut kertovat, on aikoinaan kulkenut kohti itää matkaavia viikinkejä, jotka ovat pysähtyneet käymään kauppaa mahdollisesti omien esi-isieni kanssa.

Näyttelyssä näkyi myös se valtava kontrasti, joka nykypäivän Koivistolla on historiansa kanssa. Toisaalta Koivisto on historiansa kautta edelleen hyvin suomalainen. Siellä on näyttelyynkin kuvattu suomalaisen kansallisromantiikan tyyliin rakennettu Koiviston kirkko ja lähistöllä on Viipuri, joka pursuaa historiallisia kohteita, jotka kertovat yhteisestä historiasta muun Suomen kanssa. Toisaalta Koivisto on nykyään kuin mikä tahansa paikka Venäjällä puisten ja suomalaisen silmään ehkä hieman rähjäisten näköisten talojensa, jollainen erään näyttelyynkin kuvassa oli, kanssa. En voi kuin ihmetellä, kuinka paljon yksi kynän veto kartalla voi saada aikaiseksi.

Sakari Salokannel

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Akan otan mie ain metsäl mukkaa, hää ko haukkuup kaikkee mik liikkuu

Suomalaiset ovat pitkään eläneet harvaanasutussa maassa. Luonto on ollut epävarma ravinnon antaja. Naapuriapu on monesti tullut tarpeeseen. Nykyisin osataan selittää, että vastavuoroinen altruismi on ihmiselle ominaista. Autamme toisiamme, mutta haluamme, että tarvittaessa saamme apua takaisin.

Yhdessä auttaminen, talkootyö, on maailmassa sikäli harvinaista, että sille ei sanakirjoista juurikaan löydy vastinetta muissa kielissä. Vaikka enää ei nosteta leskirouvan perunasatoa tai paikata hänen mökkinsä kattoa, on juuri nyt vuotuinen yhteisen roskien keräämisen sesonki, ei pelkästään omalta pihalta vaan koko yhteisön alueelta.

Vapaaehtoistyölle on nykyisin uusia muotoja. Järjestötoimintakin on sitä: tuotetaan yhdessä palveluja toisillemme ja usein myös ulkopuolisille perimättä siitä korvausta. Moninaiset yhdistykset täydentävät niin julkista liikunta- kuin sosiaali- ja terveyspalvelujenkin tarjontaa; saa nähdä, miten sote-uudistuksessa käy järjestöjen avustamiselle.

Vapaaehtoinen vartiointi on tuttua veneenomistajille. Muualla maailmassa löytyy poliisin tukena toimivia naapuripartioita, jotka seuraavat alueen turvallisuuteen kohdistuvia uhkia. Niillä voisi korvata omaehtoisia ryhmiä, joita epäluulo muukalaisia kohtaan on meille nyt synnyttänyt.

Pitemmälle vietyjä naapuriavun malleja ovat mm. verenluovutus ja vapaaehtoinen pelastuspalvelu. Ne tarjoavat jokaiselle mahdollisuuden olla korvaamaton lähimmäiselle.

Wikipedia on myös talkootyön tulosta. Enää ei osteta kahdenkymmenen osan tietosanakirjoja, kun ilmainen, monikielinen ja paljon laajempi vaihtoehto on tarjolla. Eduskunnan ja ministeriöiden kehityshankkeita on jo joukkoistettu: netissä on jokainen voinut tuoda omat havaintonsa ja ehdotuksensa mukaan. Joukkorahoituksellakin on jo synnytetty uutta tuotantotoimintaa.

Vaikka olemmekin ulkoistaneet monia tehtäviä yhteiskunnalle, talkoohenki elää edelleen.

Jouni J Särkijärvi

Setämme

Tapio Alvar KOKKALA

* 18.6.1926 Koivisto
† 10.1.2016 Kaarina

Kaivaten ja muistaen
Tarja ja Mika
Hannele
Ystävät ja tuttavat

*Me näimme sun hiljaa hiipuvan
ja elämän liekkisi pian sammuvan.
Saapui enkeli, tarttui käteesi hellästi,
ja kuiskasi hiljaa, lähderään.*

Siunaus toimitettu

Rakas tätimme

Helmi Ilona NÄRJÄ

s. 7.12.1918 Koivisto
k. 15.2.2016 Perniö

*Kotiin valkeaan uuteen,
viimeinen matka vie.
Lempeään hiljaisuuteen,
päättyi kulkijan pitkä tie.*

Kiitollisina muistaen
Sisarusten lapset perheineen
Muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu 16.3.2016.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Aune Sylvia HALAVA

o.s. Peippo
s. 1.3. 1918 Koivisto
k. 11.3. 2016 Parainen

Kaipauksella muistaen
Pertti ja Marketta
Häkan ja Romeo
sukulaiset ja ystävät

*Kutsu tää ei tullut tietämättä,
portti rauhan maahan oli raollaan.
Sinne saatamme äidin armaan
isän vierelle nukkumaan.*

Siunaus toimitettu

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseitteenä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Jouni J. Särkijärvi
Kuurinniityntie 1, 02750 Espoo
puh. 040 516 4951
jouni.sarkijarvi@pp.inet.fi
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050 516 5651
tuula.koppinen@kolumbus.fi
Sihteeri, Virpi Huhtanen,
Ahtaannmäki 1 A 2, 02280 Espoo.
puh. 0440 501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lappeenranta
puh. 05 544 8850
Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040 564 9341
Taidetoimikunta, Marke Hongisto pj.
Melkonkatu 1 B 33, 00210 Helsinki
050 539 8693
marke.hongisto@fmi.fi

Hallituksen muut jäsenet:
Virpi Huhtanen, Espoo
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Jukka Ratia, Mäntsälä. 0500 978 206
varalla Hannu Veijalainen, Lahti
Matti Agge, Parainen. 040 536 7701
varalla Eija Tuominen, Turku
Tuomo Kokkala, Kotka. 050 589 4443
varalla Jorma Jack, Kotka 0500 619 482
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400 800 752
varalla Katariina Aaltonen, Espoo
puh. 050 4393 791

Riitta Nurmi, Porvoo. 041 455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hannu Seppinen, Turku. 040 703 1244
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044 522 8098
varalla Juha Ilmasti, Hamina
Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj.
Sirpa Taskinen, Helsinki 040 5811 642
Asiamies Pertti Hoikkala 040 583 5397
Linnankoskenkatu 15 C 10, 06100 Porvoo
koivisto-saatio@kolumbus.fi

Ensimmäinen kirjoitus Koiviston historiasta

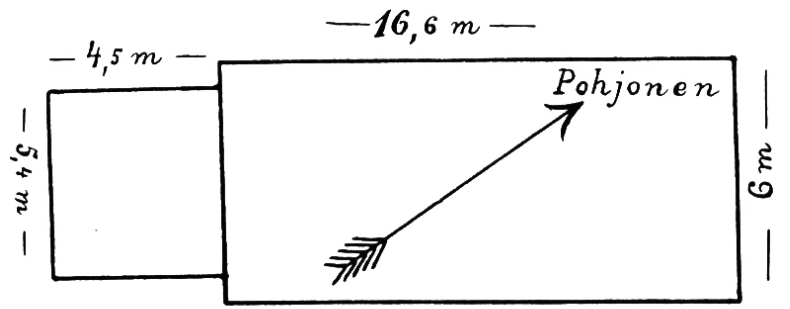
Vuonna 1910 Viipurilaisen osakunnan julkaisemassa kirjassa ”Kaukomieli IV, kotiseutututkimuksia” oli silloisen ylioppilas K. V. Hopun kirjoitus ”Palasia Koiviston historiasta”.

Aikaisemmat Kaukomieli-albumit olivat ilmestyneet 1876, 1890 ja 1900. Näissä oli pääosin kaunokirjallisen aineiston lisäksi muutamia tieteellisiä kirjoituksia. Sanomaltaan vuoden 1910 kirja poikkesi edellisistä. Albumitoimikunta kirjoittaakin alkusanoissaan; ”Sen sijaan nyt ilmestyvän albumin sisältö on yksinomaan näiden vuosien uuden aatteen, kotiseutututkimuksen tuote ja kuvastaa Osakunnan

kirjallisissa harrastuksissa ajan mukana tapahtunutta muutosta”.

Nykyisin teosta on saatavilla ehkä vain joissakin kirjastoissa, joten on paikallaan, että tämä Hopun kirjoitus taltioidaan oman lehtemme sivuille, vaikka hänen tutkimustuloksensa ovat lähes sellaisenaan julkaistu myöhemmissä Koiviston historiankirjoissa. Kirjoituksessa oli mielenkiintoinen kirkkojamme esittävä kuva, joka tässä on Rami Toivosen kuvamana. Mielenkiintoisia lukuhetkiä.

Hannu Veijalainen

Kirkkosaaren kirkon pohjapiirros.

Palasia Koiviston historiasta

Kirjoittanut K. V. Hoppu

Koivistolla on nähtävästi jo kivikauden aikana ollut asutusta, koska on kivialttoa löydetty Närjänjärven seuduilta. Sitä paitsi on joku muukin kivikauden ase Koivistolta löydetty. Sitä seikkaa, että Koivistolla olisi jo kivikaudella ihmisiä asunut, tukevat aivan Koiviston rajapitäjissä, Johanneksessa ja Kuolemajärvellä tehdyt löydöt. Ei voine myöskään otaksua, että niin kalarikas seutu kuin Koivisto olisi jäänyt asutusta vaille, kun kerran ympärillä olevat seudut ovat olleet asuttuja. Kaskenviljelyskin on täällä käynyt päinsä, sillä Koivistolla on multamaata Närjänjärven seuduilla sekä kirkonkylän ja Makslahden välisellä taipaleella.

Siltä ajalta, kun esi-isämme, suomalaiset Suomeen siirtyivät, lienevät peräisin nimet Ingertilä ja Eistilä. (V. 1604 mainitaan maakirjassa nimet Ingertilä ja Eistilä). Nämä nimet viittaavat siihen, että Inkerin- ja Vironmaalta (Eistilä = eestilä, eestien s. o. virolaisten asuinpaikka) siirtyneet suomalaiset osaksi jäivät asumaan Koivistolle, kun taas toiset jatkoivat matkaa yhä edelleen.

Vanhoissa asiakirjoissa mainitaan hyvänä kauppapaikkana Berco niminen seutu. Tällä nimellä siis Koivisto mainitaan vanhoissa perkamenteissa. (Mahdollisesti se on saanut nimen Berco juuri sen tähden että Berco eli birca yleensä merkitsee kauppaa).

Niinpä mainitaan Berco v. 1270 hansaliiton varastopaikkana välikirjaehdotuksessa, jossa saksalaiset ja gotlantilaiset esittivät kauppasuhteita novgorodilaisten kanssa järjestettäväksi. Ja Koiviston mainitseminen kauppapaikkana tapahtuu sangen usein.

Se seikka, että muukalaiset saapuivat jo pakanuuden ajalla ja sen jälkeenkin Koivistolle kauppoja tekemään, on ollut omiaan antamaan leiman koivistolaisten elinkeinoille. Muukalaisten

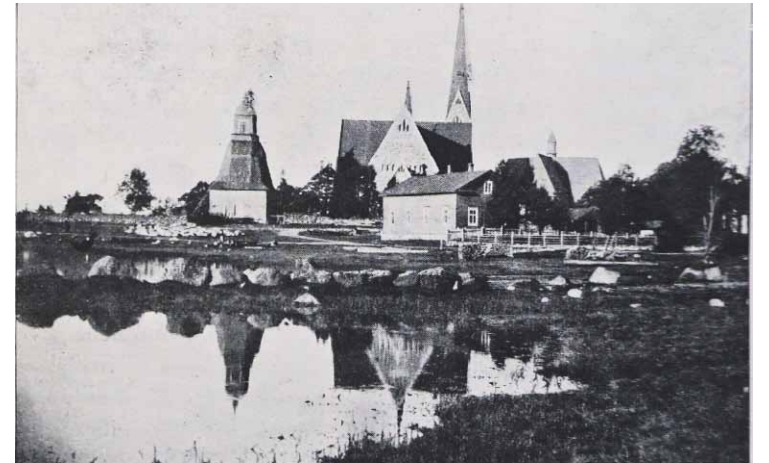
Koiviston satama.

laivaliike houkutteli heidätkin tällä leipänsä hankkimaan ja sen vuoksi onkin merenkulku ollut vanhastaan koivistolaisten pääelinkeinona. Aluksi purjehdittiin Suomenlahdella ja uskallettiinpa aina Tukholmaan saakka purjehdittua, (J. W. Ruuth: Viipurin kaupungin historia I sivu 369. V. 1684 lähettää Viipurin edustaja Tukholman valtiopäivillä Hannu Ruuth koivistolaisen laivurin mukana vaimolleen Viipuriin ”viisi nelikkoa” rahoja) kunnes myöhemmin merenkulku on suuntautunut aina valtamerille saakka. Kuinka tärkeä elinkeino tämä on ollut, käy selville jo Kustaa Vaasan aikoina. Kuningas oli kieltänyt v. 1549 talonpoikain kaupankäynnin ja merenkulun; mutta Koiviston, Itärannan ja Seivästön talonpojat kiellosta huolimatta harjoittivat merenkulkua sangen huomattavassa määrin. Tällaisesta omavaltaisuudesta kuningas heitä rankaisi ankarasti, mutta kuitenkin tuloksetta. Talonpojat harjoittivat sitä edelleen. Rahdinkuljetus onkin viime aikoina Koivistolle tuottanut yli puolen miljoonan markan.

Toinen tärkeä elinkeino on ollut kalastus. Maanviljelys on sitä vastoin ollut vasta kolmannella sijalla, joka onkin luonnollista, sillä hiekkamaiden viljeleminen ei yleensä ole ollut tuottavaa. V. 1604 maakirjassa nimenomaan mainitaan, ettei Koivistolla otettu muuta veroksi kuin voita ja hylkeenrasvaa, koska siellä ei ollut yhtään peltoa.

Kun Viipuri oli saanut kristinuskon Tyrkils Knuutinpojan risti- ja valloitusretken kautta, on hyvin luultavaa, että lähetyssaarnaajat pian saapuivat Koivistolle uskoaan julistamaan, sillä olihan Koivisto kauppa-asiain vuoksi myös Viipurin yhteydessä. Ja kun kristittyjen luku oli joltiseksikin kasvanut, rakennettiin Koivistolle kirkko. Mihin tämä rakennettiin, siitä ei ole mitään varmaa tietoa. Kansantarinan mukaan tämä olisi sijainnut Piispansaaren Soukan kylässä. Sillä paikalla, kapealla kannaksella kasvavat nyt vanhat ikihongat, ehkäpä ne tästä temppelistä kertovat, vaikkemme niiden kieltä ymmärrä. Toinen järjestyksessään lienee ollut se kirkko, jonka rauniot sammaleisina vielä töröttävät Kirkkosaaresa – yksinäisessä pienessä autio-osaessa. Se on ollut suorakaiteen muotoinen, niin kuin ohessa olevasta kuvasta käy selville.

Hämärän peittoon on tämänkin herran huoneen perustamisvuosi häipynyt. Kirkkosaaren kansa kuitenkin sunnuntaisin kokoontui jumalastaan kuulemaan sangen pitkät ajat, ehkäpä nelisensataa vuotta, kunnes Isonvihan aikana venäläinen sotaväki temppelin v. 1706 poltti. Hyvä-ääniset, kauas kumahtelevat kellot ennätettiin kuitenkin upottaa mereen, jossa ne tietymättöminä ovat olleet. – Mitäpä muuta kun uuden kirkon puuhiin. Vielä samana vuonna kohosi mantereelle väliaikainen kirkko aivan Koiviston salmen rannalle, niille seuduille, jossa nykyinen kirkko sijaitsee. Kun Isonvihan kauhuista oli toivuttu ja varallisuus

Koiviston uusi ja vanha kirkko.

niin paljon kohonnut, että voitiin kunnollista herran huonetta ryhtyä rakentamaan, oli ennättänyt kulua yli puoli vuosisataa. Vasta vuonna 1763 valmistuu puinen ristikirkko, joka vieläkin kunnianarvoisena seisoo uuden v. 1904 valmistuneen kivikirkon rinnalla. V. 1766 kirkko koristettiin seinämaalauksilla, joista ei enää ole mitään jälkeä, samaten saarnastuoli, jonka raamatunaiheeseen taiteeseen jokainen on tilaisuudessa tutustumaan Viipurin museossa, jonne sen Koiviston seurakunta muiden kirkon esineiden mukana lahjoitti. (Viipurin museolle lahjoitettiin mm. hieno, lehtikukalla silattu puuveistos, joka esittää Kristusta Golgatalla sekä messuesiliina, jossa on vuosiluku 1729). Maalauksista sanotaan vanhoissa kirkonkirjoissa: ”SDL A:o 1766. Cura pastoris Bigisl. Hornborg Mich. Wirenio coloratam.”

Kirkon kalleuksiin kuuluu vielä Kustaa III:n 15. p:nä kesäk. 1777 lahjoittama kallisarvoinen kultakalkki ja öylättilautanen. (Kalkki ja öylättilautanen painavat yhteensä 1,34 kg, edellisen korkeus on 26 ja halkaisija 10 cm, jälkimmäisen halkaisija on 15 cm). Kalkin yläosaan on kaiverrettu: ”Custavus III Templo Biorcoensi dono dedit in memoriam pii aditus Comitit de Gottland die XV Junii MDCCLXXVII” (Kustaa III lahjoitti tämän Koiviston kirkolle Gottlannin kreivin onnellisen saapumisen muistoksi 15 p:nä kesäk. 1777). Kuningas saapui siis tuntemattomana Gottlannin kreivin nimellä Koivistolle ja kansantarinan mukaan myrskyä

pitämään. Ja tähän viittaa kalkan kirjoituskin.

Kalkkiin liittyy kaikenlaisia kansantarinoita, eikä kummakaan koska tämä on Kustaa III:n lahjoittama, hänen joka on antanut useilla matkoillaan sangen monta aihetta kansantariinolle, joita tilan puute ei salli tässä yhteydessä esittämään.

Tietysti kristityt eivät tyytynyt ainoastaan kirkkoon, he muodostivat myös seurakunnan, aluksi vaan kappeliseurakunnan. Kirkonkirjat enempiä kuin muutkaan kirjalliset muistomerkit eivät kerro, milloin Koivisto tuli Viipurin kappeliseurakunnaksi. Itsenäiseksi kirkkoherrakunnaksi se tuli jo v. 1575. Seurakunta laajeni kun siihen v. 1763 liitettiin Seiskari ja v. 1817 Lavansaari ja Peninsaari, jotka kolme ulkosaarta sitä ennen olivat kuuluneet Viipurin pitäjään. V. 1896 nämä saaret muodostuivat itsenäiseksi seurakunniksi.

Koiviston ensimmäinen kirkkoherra oli Johannes vv. 1575-1602, sekä sen jälkeen: Jacobus Petri Forsius vv. 1604-1609, Johannes Johannis Purthanus vv. 1609-1632, Simon Michaelis Rohianus vv. 1654-1661, Benjamin Matthiae vv. 1663-1670, Samuel Johannis Lacmannus vv. 1673-1679, Hans Porthanus vv. 1683-1688, Johan M. Buscherus vv. 1690-1692, Petrus Fabritius vv. 1697-1706, Georg Sculptorius v. 1712, Karl Forsman vv. 1724-1740, Bogislaus Hornborg vv. 1740-1748, Karl Usinus vv. 1749-1758, Bogislaus Hornborg,

Kynän ladulta 1935 - Auvo Tuuli

Auvo Tuulen päiväkirjaa vuoden 1935 Tammikuusta Toukokuuhun. Siinä Auvo Tuuli kertoo omia kokemuksiaan liittyen hiihtoon, koulunkäyntiin ja muuhun mitä kouluikäisen pojan arkeen kuului. Huhtikuussa meri avautui lopullisesti ja saariinkin pääsi jo s/s Saarenpäällä.

Huhtikuu

22. p.nä

Huhtikuuta siis toisena pääsiäispäivänä kävin toisten poikien mukana ampumassa radalla. He kävivät kokeilemassa erästä uutta kivääriä ja antoivat minunkin ampua 50m:n päästä tarkasin maalitaulussa kahdeksikkoon. Tämä oli ensimmäinen kerta kun olin ampunut kiväärillä.

24. p.nä

Oli minun vuoro pitää esitelmä koulussa Suomen tunnilla. Pidin urheilijasta Eri Vilen ja sain 9 ja puoli. Samana päivänä geometrian tunnilla jouduin taululle todistamaan kaksi eri kertaa, mutta onneksi osasin molemmat teoreemat, joskin niissä oli huomauttamista. Tänä päivänä Saarenpää laivakin jo murtasi väylän väylän Osuuskaupan laituriin.

25. p.nä

Pelattiin ensi kerran tänä keväänä voimistelutunnilla pesäpalloa. Voitettiin toinen puoli yhdellä juoksulla. Saksan tunnilla saatiin kirjoitukset. Ne olivat menneet huonosti, 1 ja puoli. Piirustustunnilla oli mallina maisteri Klemolan Hämeestä tuomat sinivuokot.

25. p.nä eläinoppitunnilla alkoi palotorvi ulvoa. Silloin vasta syntyi aika meteli. Opettaja sai vaivoin pysymään pojat aloillaan. Sillä kaikki olisivat menneet katsomaan. Erkki Vartiala kävi sitten ottamaan selvää missä päin tulipalo oli ja saikin tietää että Peltolan riihi ja heinäladot olivat tulussa. Tulen oli sytyttänyt kaksi pikku-poikaa. Palokunta sammutti tulen, mutta ladot ja osaksi riihikin paloi pilalle. - Kirjanpidon tunnilla opettaja kyseli yleensä kirjanpidosta... Geometrian tunnilla oli kokeet. Oli todistettava kaksi teoremaa. En ehtinyt toista aivan loppuun todistaa. Tuntui muuten menneen hyvin. Koiviston salmi on aivan sula. "Tähti" meni saareen ensi kerran.

26 pv.nä Lauantaina

Olisin mennyt kotiin, mutta sitä varten olisi pitänyt pyytää viimeinen tunti lupaa. Tällöin oli meille määrätty edeltäpäin luonnonopin kokeet. En mennyt kotiin ja luonnonopin kokeet menivät aika hyvin. Toini lähti saareen ja palaa maanantaina. Suomen tunnilla oli Marjatta Tuulen esitelmä.

28 pv.nä Sunnuntaina

Aamulla luvin läksyt ja klo 12 lähdin kirkkoväen kanssa saareen. Jäitä oli enää syvissä salmissa. Kotona lyötiin palloa ja sitten lähdimme Kaukon kanssa metsään. Ensin käytiin Linlatin purolla ja sieltä mentiin Hiekka pakkuihin ja löydettiin töyhtötaisen pesä hienossa katajassa. Se oli hieno taideteos. Aivan kuin pönttö 15 cm korkea, sammalista tehty. Sisälle johti pyöreä aukko. Lisäksi keksimme toisen puron ja siinä suuret putoukset sekä koivun, jossa voi kukkua.

29 pv.nä Maanantaina

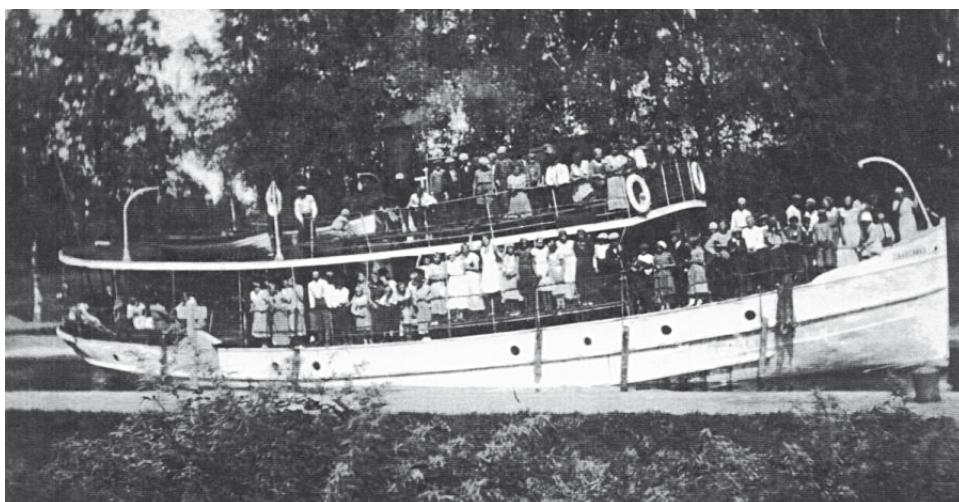
Aamulla nousin ylös puoli viisi, sillä laiva lähtee 15 min. vailla 6 Vanhasta kylästä. 2 aikaan oli 3C pakkasta. Linnutkaan eivät laulaneet koivikossa, kuten lämpiminä aamuina. Ennen lähtöä join kuumaa kahvia. Kun olimme laiturilla oli vielä 15 minuuttia aikaa laivan lähtöön ja kun Jousmiehen satamassa oli jäitä, niin kului puoli tuntia ennen kuin laiva tuli Vanhaankylään. Siinä ulkona ollessa alkoi tulla kylmä. Laivassa oli kyllä sitten lämmin. Voimistelutunnilla olimme sisällä, sillä ilma oli kylmä.

30 pv.nä Tiistaina

Suomen tunnilla oli Lilja Ukon esitelmä. Hän sai 10 kun pojat melkein kaikki äänestivät kymmentä. Tytöt äänestivät 9-ta, mikä oli ollut oikea numero! Luonnon oppi tunnilla oli oppilastöitä. Minä oli kemian järjestäjänä, sillä jokaisen täytyi olla 2 viikkoa. Koulun jälkeen lähdin laivalle ja saareen. Syvässä salmassa ja kariselällä oli vielä jäitä. Ale Olga toi uuden pyörän.

Esitelmät, jotka pidettiin V luokalla v. 1934 - 35

Esitelmän pitäjä	N.ro	Esitelmän nimi
Airaksinen Samuli	7,5	Karjalaiset
Hankala, Irja	8	Apinoista
Heino, Johannes	8	Korkeahyppäjästä Veikko Peräsalosta
Hoikkala, Unto	8	Pesäpalloilu kesäurheilun valtasuonena
Hovi, Maija	8,5	Vilho Tuulosen kehitys huippu-urheilijaksi
Hovi, Maija	8	Kissaeläimistä
Hämäläinen, Eeva	8,5	Elias Lönnrotin nuoruus ja oppivuodet
Hämäläinen, Maire	7,5	Tavallinen orava ja siipiorava
Kohonen, Aulis	8	Liiviläiset
Kurki, Elsa	8-	Koivisto varhaisemmalla ajalla
Kurkela, Alli	9-	Runebergin lapsuus- ja nuoruusvuodet
Känä, Katri	8+	Juhani Aho
Makkonen, Irja	8,5	Pernajan poika
Nevalainen, Heimo	9-	Pakanallisten esi-isämme uskomukset ja tavat
Pennanen, Mirjami	9-	Neekereistä
Pukanen, Eila	7,5	Suomen perhosista
Putus, Sulo	10	Millaisiksi meidän olisi luotava laivastomme ja mitkä olisivat sen tehtävät
Ranki, Irja	8	Teeri
Ratia, Katri	8,5	Maakarhu
Ratia, Sirkka	8+	Sakari topelius
Roti, Veikko	8	Suomen lippu ja sen kehitys 60 vuoden aikana
Sipari, Antero	9-	30-vuotinen sota ja suomalaiset
Tervahartiala, Alli	8	Antiloopeista
Tervapuro, Ensi	10	Piierteitä Valamosta ja sen historiasta
Toivonen, Maire	10-	Aleksis Kivi
Tuomela, Pentti	10	Tarvitseeko Suomi sotalaivaston?
Tuuli, Auvo	9,5	Erik Vilen
Tuuli, Marjatta	9+	Kalevalan urheilukuvaukset
Ukko, Lilja	10-	Minna Canth
Uosukainen Seppo	9	
Vartiala, Erkki	8+	
Vartiala, Helvi	7,5	Marakateista
Ämmälä, Eino	9,5	Hannes Kolehmainen urheilijan esikuvana

S/s Saarenpää

Koivistolla 1929 rakennettu, paikallisen Anton Harilaisen (1887-1971) laskuun Saarenpään Laivaosakeyhtiölle. Alus valmistui juhannukseksi linjalle Koivisto kk. - Patala - Hyttölä - Saarenpää.

23,4 x 5,7 x 1,9 m, -79,7 brt, 29,3 nt, 50 dwt, -100 ahv, 7,5 s, höyrykone ja -pannu oli vanhasta Saimaanhöyry Axelista, -99 matkustajaa, mutta kerran viranomaiset laskivat laivalla olleen kerralla matkassa 445 matkustajaa.

Turkusteamers, Lasse Sjöström
kuva Martti Myllylän arkistosta

S/s Saarenpää Koivistolla

Matkalaisen kertomana Pääsiäisiloa Viipurissa!

Terttu Ravi

Piinaviikon ja Pitkäperjantain Kristuksen kärsimyksen jälkeen koitti Pääsiäispäivän valo ja kirkkaus. Kristuksen kuolleista nousemisen iloa aisti käsinkosketeltavasti Viipurin kirkossa.

Kun matkalainen astui kirkon ovesta sisään tulivat ystävät halamaan ja kertoivat iloiten: ”Kristus on ylösnoussut!” Siihen vastataan: ”Totisesti on ylösnoussut!” Se oli niin aitoa tunnelmaa, että aivan kuin se olisi tapahtunut nyt eikä yli 2000 vuotta sitten. Iloa kuvasti myös musiikkiesitykset, joita seurakunnan kuoro ja lapset esittivät jumalanpalveluksessa. Olipa mukana myös nuoren taiturin viehättävä kantele-esitys. Jumalanpalveluksessa toistui saarnassa, liturgiassa ja esityksissä myös aiemmin todetut vuorosanat. Ne lausuttiin aina kolme kertaa peräjäälkeen. Tapa on hyvin kaunis ja vaikuttava.

Messun jälkeen oli ristisaatto vanhan tuomiokirkon paikalla sijaitsevalle muistolaatalle. Siellä laulettiin pari virttä ja kirkkohera Vladimir Dorodnyj piti muistopuheen sankarivainajille. Siunaavin sanoin hän muisti heitä jotka ankarin uhrauksin puolustivat isänmaataan. Kristuksen ylösnousemisen ja jälleennäkemisen uskossa ja toivossa saamme luottaa tulevaisuuteen.

Ristisaatossa kierrettiin vanhan kirkon paikka ohittaen Aallon kirjasto ja palattiin juhlahahveille Pietarin Paavalin kirkolle. Kahvin kanssa nautittavaksi tarjottiin jokaiselle pieni kulitsa ja sipulinkuorilla värjätty keitetty kananmuna. Matkalaiselle annettiin kotimatalle evääksi kaksi kulitsaa ja kolme kananmunaa. Ne tulivat liikuttuneena ja kiitollisena vastaanotetuksi.

Pääsiäisaamun ilojuhlissa oli mukana monille koivistolaisille tuttu opas Nina Laitinen, joka

on kovin ihastunut Koivistoon. Matkalaisen ensimmäisillä Koiviston matkoilla oli Nina oppaana ja ystävyys on jatkunut yli kaksi vuosikymmentä. Kahvittelun lomassa päätettiin mennä yhdessä Koivistolle tänä keväänä kun käki kukkuu ja valkovuokot kukkivat!

Mukana juhlassa oli myös Inkerinmaalla syntynyt Laamanen niminen mies, jonka kanssa virisi keskustelua Koiviston Kaalialan seppä Laamasesta. Onko sukua jäi epäselväksi.

Kirkossa vietettiin iltapäivällä lastenjuhlaa johon matkalainenkin osallistui. Voi sitä tunnelmaa, herkkää, koskettavaa, iloa ja riemua mikä siellä vallitsi.

Pyhäkoululaiset olivat valmistelleet varsin monipuolisen ohjelman. Juhla alkoi kuvaelmalla Pääsiäisaamun tapahtumista Jeesuksen haudalla. Kuvaelma kosketti ja liikkui hyvin syvästä sydäimestä. Pyhäkoululaiset olivat valmistaneet pahvista upean Jeesuksen haudan, jonka suuaukolta

enkeliä esittänyt tyttö vieritti kiven pois. Haudanvartijat ja Jeesusta voitelemaan menevät naiset eläytyivät hyvin osiinsa, joten syntyi tunnelma kuin kaikki tapahtuisi juuri tässä ja nyt. Ohjelmassa oli lisäksi kilpailuja ja leikkejä kuten lastenjuhlassa kuuluukin olla. Pääsiäismunia jaettiin ja kaikilla oli hauskaa. Isät ja äidit, papat-dedyskat ja mammat-babyskat olivat yleisönä ja silminnähdessä viihtyivät paikalla.

Lastenjuhla päättyi lauluesitykseen, jonka jälkeen nuoret yhdessä sanoivat kolme kertaa: ”Kristus on ylösnoussut!” Koko salintäyteinen yleisö vastasi niihin: ”Totisesti hän on ylösnoussut!” Tällaisen päivän jälkeen oli hyvin helppo uskoa, että näin on todella käynyt. Jeesus on tie totuus ja elämä. Ystävien kanssa yhdessä vietetty Pääsiäispäivä jäi matkalaiselle ikimuistoisena mieleen.

Kevään Koivistomatkaa odotellessa Matkalainen Terttu Ravi

Pyhäkoululaisten pahvista tekemä Jeesuksen hauta oli kuvaelmassa keskeisenä asiana.

Kevennyksenä yritetään kuoriutunut tipu eli lapsi kääriä takaisin munaksi vessapaperilla.

Mie tiijän

Martti Piela

Niiko etellisnumeros ol jo puhettakkii, ni nii pit ennevanhaa Koivistol niiko muuvalkii täs pimiäs Pohjola maas pärjätä päivävalo pirtis loppues pärree avul, enneko turvauvuttii öljylamppuihi ja kaasuvaloihi, koha lopuks sit keksittii sähkövalot.

Mut kesti miehe eliniä verra Etisoni kesinnöst, enneko yö muuttu päiväks meil tääl Pohja perukoil. Mut sithä kestikii viel melkee toise mokoma verra, enneko sähköt saatii Koivistol. Kauppala perustettii puolokunnalline Koivisto Valo ja Voima oy syksyl 1930, ja vajaa puol vuotta myöhemmi, 1931 vuuve alust lähtie, alko kauppalaalalaisil toimittaa sähköä myöskii Imatra Voima oy.

Tämmöne tieto löyty Unto Hilska teoksest Pulliniemestä Kii-

linrantaan (Koivisto III, Koivikko-Säätiö ja Koivistolaisten Seura ry, Lahti 1975)

Karin Seppäläl Hyttölästä o omakohtasta ja sopivast justii näi pääsiäise tienoil kerrottavaa sähkövalo tulost höil Hyttölää. (Karin tuos vähättelö 7-vuotiaa tyty muistii, mut justii vähä aikaa sit luvvin, et sykoloikit sannoot, et lapsetha ne muistaaki paremmi ko aikuset.)

Martti Pielan ”Tiijät sie?”-juttuun

Minä tulen Saarenpäästä ja meille, Väinö ja Elin Kaukiaisien isännöimään taloon, tulivat sähköt. v.1939. 7-vuotiaan muisti ei nyt ole ihan kaikkein luotettavin, mutta pari sähkömiestä (isä ja poika Naumanen) olivat meillä silloin ”kortteerissa” ja ikimuistoiseksi asian tekee se, että saimme heiltä virpomis-palkoiksi isot pussilliset elämäni ensimmäisiä suklaamunia, joissa oli sisällä timanttisormuksia ja sellaisia sormuksia, missä kivissä oli kauniiden naisten ja miesten valokuvia. Suuri maailma opetti myöhemmin, että ne olivat elokuva-tähtiä ja että timantit eivät olleet aitoja.

Kai niihin asennustöihin meni aikansa, sillä olen myös säilytellyt mieli/muistikuvaa siitä kun ensimmäisen kerran sähkövalo napsautettiin tupaan. Se tapahtui mielestäni syksymmällä ja valo syttyi ihan tavalliseen hehkulamppuun. Myöhemmin, kun koulun taas avattua palasimme kotiin muutaman viikon ensimmäisestä evakosta Makslahdesta, niin meillä oli jo erilaisia valaisimia ja oli ihan sääli, kun valojen ei annettu tulla ulos vaan ikkunat piti peitellä ilmavaaran vuoksi.

En ole yrittänytään hankkia virallista vahvistusta muistamisilleni. Toivottavasti jostakin jotakin löytyy.

Koivistolaisin terveisin
Karin Seppälä

Onnitteluit' ja muistamissii

ELENA PRADISSITTO on valmistunut EUROPEAN BUSINESS SCHOOL'ista Pariisista tutkintona Master 2, Asset Management. Hän toimii Sales Manager'ina yksityisessä rahastossa vastuunaan osa Pariisin aluetta, Etelä-Ranska ja Monaco.

Elenan isoisä Altti Muurinen on kotoisin Koivistolta.

Porvoon Koivisto-juhlilla
30.-31.7. 2016

Perinnekilpailu on suunnattu LAPSILLE.

Aiheena on UNELMIEN LEMMIKKI -millaisen lemmikin haluaisit itsellesi? Oletko haaveillut lemmikistä, mutta et ole koskaan sitä saanut? Tai ehkä sinulla on sellainen jo?

Toteuta itsellesi lemmikkieläin. Materiaali ja tekotapa on vapaa. Lemmikkisi voi olla puuta, kangasta, paperia... Lemmikillä voi olla oikea esikuva, tai se voi olla täysin mielikuvituksellinen.

Sarjat:
*alle 10-vuotiaat
*10-vuotiaat ja sitä vanhemmat

Kilpailutyöhön liitetään mukaan tekijän nimi, ikä sekä yhteystiedot, ja se toimitetaan osoitteeseen Jorma Simola Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti

TAI tuodaan Porvoon Linna-kosken lukiolle pe 29.7. klo 17 mennessä.

HUOM. Töiden nouto näyttelyn päätyttyä sunnuntaina.

Tääl' tapahtuu

Turun ja ympäristön koivistolaiset

Kajuutailta tiistaina 17.5.2016 klo 17 Kajuutassa Itäpellontie 2 Perinteisesti äitienpäivä räppäisten merkeissä. Tervetuloa kakkukahville ja jäähää Kajuutailtojen puolesta kesälaitumille, mut paljo muuta menoa ja ohjelmaa meil on koko kesä.

Koivistolaisten oma purjehdusseikkailu Örön linnakesaarelle 9.8.2016

Laiva Eugenia on tarkka kopio viime vuosisadan alun kaljaasista, jossa matkustajilla on mahdollisuus osallistua laivamiesten avustuksella laivan toimintoihin entisajan mallin mukaan.

Lähtö: Kasnäsin satamasta klo 10.00 Örössä ollaan 12.00 ja paluu Karsnäsiin klo 17.30.

Hinta: 48,00 €, lapset alle 12v. 25 € ja lapset alle 4 v. ilmaiseksi Hintaan sisältyy lohikeitto tykötarpeineen, kahvi ja piirakka, sekä kävelyretki opastukset linnakesaarella.

Sitovat ilmoittautumiset kesäkuun loppuun mennessä
Tuula Agge puh. 040-522 1824

Maksut tilille no FI26 130435002087777/Riitta Pohjanuoma
Oma purjehdus toteutuu jos ilmoittautuneita on vähintään 33 henkilöä, tervetuloa mukaan !!

Koiviston Heinot ry.

Sääntömääräinen vuosikokous la 7.5.2016 klo 13.00
Turussa, laivaravintola Svarte Rudolfissa
Itäinen Rantakatu, Auran sillan lähellä.

Kaikki sukuseuran jäsenet ovat tervetulleita.

Tervetuloa
Hallitus

Kutsu

Koiviston Kaukiaisten sukuseuran vuosikokoukseen

lauantaina 23.4.2016 klo 11 alkaen Kanneljärven opistolle Lohjalle, Karstuntie 537.

Käsitlemme sääntöjen määräämät vuosikokousasiat, hallituksen sääntömuutosesityksiä sekä sukukirjan valmistelutilannetta.

Tuutha sieki!
t. Hallitus

Vuoden Koivistolainen 2016

Vuoden Koivistolainen on valittu vuosittain jo vuosikymmenen ajan. Ensimmäisestä Vuoden Koivistolaisesta, Tuomas Hoikkalasta aina viime kesänä 10. Vuoden Koivistolaiseksi nimettyyn Jarmo Rattiaan asti Vuoden Koivistolaisten kunniakkaaseen joukkoon mahtuu valtava määrä elämäkokemusta ja osaamista. Jokaisen Vuoden Koivistolaisen kohdalla eteenpäinpyrkivä koivistolaisuus voidaan nähdä yhtenä merkittävänä voimavarana.

Aloitakaamme Vuoden Koivistolaisen toisen vuosikymmenen taival. Vuoden Koivistolaiseksi 2016 otetaan ehdotuksia vastaan 31.5.2016 asti. Ehdotuksesta tulee ilmetä ehdokkaan nimi yhteystietoineen, perustelut kootusti ehdokkaan valinnalle sekä ehdottajan nimi yhteystietoineen. Kirjalliset ehdotukset toimitetaan Koivisto-Seuran sihteerille mieluiten sähköpostitse virpi.huhtanen@kolumbus.fi tai postitse Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1 A 2, 02280 Espoo.

Vuoden Koivistolainen -nimitys myönnetään koivistolaistaiselle henkilölle saavutuksista eri elämänoilla, joita voivat olla esimerkiksi ehdokkaan ammattiala, kulttuuri, taide, tiede, urheilu jne. Johtokunnan valinta Vuoden Koivistolaiseksi 2016 julkistetaan Koivisto-juhlien pääjuhlassa Porvoossa 31.7.2016.

Johtokunta

Hotellit Porvoossa Koivisto-juhlien aikana 30.-31.7.2016

Hotelli Sparre, Piispankatu 34, p. 019-584455

2hh 100,00 euroa

1hh 80,00 euroa

1hh varavuoteella 100,00 euroa

Mainitse varattaessa "koivistolainen" (etäisyys n. 200m)

Hotelli Seurahovi, Rauhankatu 27, p. 019-54761

7 x 1hh 100,00 euroa

4 x 2hh 110,00 euroa

4 x 3hh 130,00 euroa

Mainitse varattaessa "koivistolainen" (etäisyys n. 200m)

Hotelli Onni, Kirkkotori 3, p. 050-3810511

2hh kartanohuoneet 185,00 euroa

Mainitse varattaessa "koivistolainen" (etäisyys n. 500m)

Hotelli Pariisin Ville, Jokikatu 43, p. 050-3810511

2hh 175,00 euroa (etäisyys n. 500m)

Mainitse varattaessa "koivistolainen"

Hotelli Ida Maria, Välikatu 10A, p.045-812345

2hh 85,00 euroa

3hh 125,00 euroa

iso huone 145,00 euroa

Mainitse varattaessa "koivistolainen" (etäisyys n. 500m)

Hotelli Haikon Kartano, Haikkoontie 14, p. 019-57601

2hh 148,00 euroa

2hh 168,00 euroa

Mainitse varattaessa "koivistolainen" (etäisyys n. 10km)

Lisäksi

Kylä- ja sukukokoukset sekä myyntipöydät

Varaa: Marja-Leena Montonen p. 040-5005026 klo 13.00 jälkeen

Koivistolainen matka

Viipuriin – Käkisalmeen – Laatokan laineilla Konevitsaan

8.7. – 10.7.2016 - HUOM. Päivät muuttuneet

Katsastetaan Viipurin tarjonta

Konevitsan luostarisaareen opastettu laivamatka

Etsitään sopiva paikka rantapäivän viettoon

Tutustutaan Käkisalmeen. Matkalla tietoisuutta aiheesta

Karjala itärajan varjossa.

Yöpymiset Käkisalmissa, puolihoito sekä viisumi hintaan n. 350,-

Ilmoittautumiset 23.5. mennessä
aaltonenkata@outlook.com – 050-439 3791
jaana.putus@pp.inet.fi – 040-508 8167
tapani.teikari@ttmatkat.fi - 040 829 1824

matkalle kaikki ovat tervetulleita

Härkäläläiset

Tilausajot ja Ryhmämatkat
18-50 paikkaisilla autoilla

TTMATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
+358(0)408291824
tapani.teikari@ttmatkat.fi
www.ttmatkat.com

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi